

Σύλβια Πλαθ, Λέξεις

Πελεκούν

Μετά τον χτύπο τους το ξύλο αντηχεί, Και η ηχώ!

Ηχώ ταξιδεύοντας από το κέντρο σαν άλογα.

Οι χυμοί. Αναβλύζουν σαν δάκρυα, Σαν το Νερό που παλεύει.

Να συναρμολογήσει το κάτοπτρό του Πάνω στον βράχο
Που στάζει και γίνεται, λευκό καύκαλο, φαγωμένο από αγριόχορτα.

Χρόνια μετά Συναντώντας τες στο δρόμο Λέξεις στεγνές και
αδέσποτες, Το ακαταπόνητο ποδοβολητό.

Ενώ

Απ' το βυθό της λίμνης, σταθεροί αστέρες

Ορίζουν μια ζωή